

بسمه تعالی

پاسخ‌های تشریحی درس عربی، کنکور تجربی ۹۸ (نظام قدیم)

سؤال ۲۶) گزینه ۳

الْنَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ: نفس مطمئن (موصوف و صفت) / اِرْجِعِي: بازگرد / رَبِّكَ: خدای خویش / راضیة: در حالی که راضی هستی (حال مفرد، مشتق و اسم فاعل) / مَرْضِيَّةٌ: در حالی که مورد رضایت هستی (حال مفرد، مشتق و اسم مفعول)

سؤال ۲۷) گزینه ۴

تَحَمَّلُوا: تحمل کردند / تَجَرَّعُوا: نوشیدند / آلاما: دردهایی / حَتَّى يَبْنُوا: تا بسازند / لِنَعِيشَ: تا زندگی کنیم / فِى رَاحَةٍ: در راحتی

سؤال ۲۸) گزینه ۴

تُجِئُنِي: مرا وادار می‌کند / أَنْ لَا أَقْصِرَ: که کوتاهی نکنم / فِى حَقِّهِمْ: در حقشان / وَأَنَا أَقْدِرُ: در حالی که توانا ترم (جمله حالیه) / فِى بَعْضِ الْمَسَائِلِ: در بعضی مسائل

سؤال ۲۹) گزینه ۱

نَحْتَاجُ: نیازمندیم / مُوْظَفًا شَابًا: کارمند جوانی / لَا يَمْدِحُ: که نستاید (جمله وصفیه) / لَا يُقَلِّلُ: نکاهد (معطوف به فعل قبلی)

سؤال ۳۰) گزینه ۱

در این گزینه فعل " كَانَتْ تُصْنَعُ " باید به صورت ماضی مجهول و استمراری ترجمه شود: ساخته می‌شد
در سایر گزینه‌ها غلطی وجود ندارد.

سؤال ۳۱) گزینه ۱

در این گزینه فعل " كَانِ يَحْصِي وَيُنْظِمُ " باید به صورت استمراری ترجمه شوند: می‌شمرد و مرتب می‌کرد
نکته: كانَ + فعل مضارع = ماضی استمراری در ترجمه

سؤال ۳۲) گزینه ۴

زندگی: الْحَيَاةُ / همین: هِيَ / هَذِهِ: به سرعت: بِسُرْعَةٍ / آنها را سپری می‌کنیم: نَقْضِيهَا / هرگز: أَبَدًا / در کشان نمی‌کنیم:
لَا نُدْرِكُهَا

سؤال (۳۳) گزینه ۲

این: هذا، هذه/ دانش‌آموزی است: طَالِبٌ، طَالِبَةٌ (به صورت نکره)/ توانسته: اسْتَطَاعَ، اسْتَطَاعَتْ/ معلم خود: مُعَلِّمِهِ، مُعَلِّمِهَا/ درجات عالی علمی: الدَّرَجَاتِ الْعَالِيَةِ الْعِلْمِيَّةِ/ دست یابد: أَنْ يَحْصُلَ

ترجمه‌ی متن درک مطلب:

در مخلوقات پرودگار مهربانمان، جلوه‌هایی از زیبایی و سود و حکمت وجود دارد. گاهی اوقات در وسط صحرا، مناطقی دیده می‌شود که در آنها گیاهان و درختانی وجود دارد که تغذیه‌ی آنها از آب چشمه‌های متعدد و آب چاه هاست؛ از جمله درختان میوه‌دهنده‌ای چون نخل.

و در بعضی از مناطق صحرایی، انواع زیادی از شکوفه‌های زیبا بعد از باران‌های شدید نمایان می‌شود. البته زندگی آنها فقط شش تا هشت هفته پایدار می‌ماند. و بعضی از گیاهان نیز دارای برگ‌های اندک یافت می‌شوند تا فقط آب کمی از آن را بوسیله‌ی تبخیر از دست بدهند.

و بعضی از گیاهان صحرایی، اصلشان در بطن زمین است، در عمق بیش از پنجاه متر، و به آن وسیله، همه‌ی آنها می‌توانند مدت زیادی از زمان را زندگی کنند. و کشت محصولات زراعی در قسمتی از صحرا مخصوصاً اطراف آن بوسیله‌ی قنات‌ها و لوله‌ها ممکن است.

سؤال (۳۴) گزینه ۱

با توجه به متن، در صحرا برخی از درختان از آب چشمه‌ها تغذیه می‌کنند؛ بنابراین در صحرا هم گاهی چشمه وجود دارد. سایر گزینه با توجه به متن درست هستند.

سؤال (۳۵) گزینه ۴

با توجه به متن، زندگی درختان صحرایی به آب درون زمین وابسته است. سایر گزینه‌ها با توجه به متن نادرست‌اند: درخت نخل دارای میوه و مفید است، درختان با برگ‌های زیاد هم در بیابان یافت می‌شود و انسان‌ها با احداث لوله‌ها می‌توانند در بیابان‌ها به زراعت بپردازند.

سؤال (۳۶) گزینه ۲

در بیابان در اکثر فصل‌های سال، باران نمی‌بارد!!! سایر گزینه‌ها درست‌اند.

سؤال (۳۷) گزینه ۴

با توجه به متن، دوام شکوفه‌ها شش تا هشت هفته است؛ نه دوام باران‌ها!! سایر گزینه‌ها در متن آمده است.

سؤال (۳۸) گزینه ۴ تشریح گزینه‌های نادرست:

گزینه ۱: فعل تُشَاهَدُ ثلاثی مزید از باب مُفَاعَلَةٌ است.

گزینه ۲: فعل تُشَاهَدُ مجهول است نه معلوم.

گزینه ۳: فعل تُشَاهَدُ ، لِلْغَائِبَةِ است و نه لِلْمُخَاطَبِ.

سؤال (۳۹) گزینه ۳ تشریح گزینه‌های نادرست:

گزینه ۱ و ۴: فعل تَظْهَرُ لِلْغَائِبَةِ است و نه لِلْمُخَاطَبِ.

گزینه ۲: فاعل فعل تَظْهَرُ، "انواع" است نه الْأَزْهَارِ

سؤال (۴۰) گزینه ۲ تشریح گزینه‌های نادرست:

گزینه ۱: معرفه نادرست و نکره درست است.

گزینه ۳: موصوف این صفت "الْأَشْجَار" است و نه أَلْتَّخَل.

گزینه ۴: فعل متناسب با این صفت، ثلاثی مزید است: أَمَرَ

سؤال (۴۱) گزینه ۱

"كثيرة" صفت است و باید به تبعیت از موصوف خود که فاعل است، مرفوع باشد.

سؤال (۴۲) گزینه ۳

"أصل" خبر جمله‌ی اسمیه بوده و باید مرفوع باشد و نه مجرور.

سؤال (۴۳) گزینه ۲

در این گزینه "هدی" فاعل و مرفوع به اعراب تقدیری است؛ در سایر گزینه‌ها به ترتیب: فُتِيَ اسمِ إِنَّ و منصوب به اعراب تقدیری، تَقْوَى مفعول و منصوب به اعراب تقدیری، أَلْرَاعَى اسمِ كَأَنَّ و منصوب به اعراب ظاهری و اصلی است.

سؤال (۴۴) گزینه ۳

در این گزینه، در فعل لِيَعْتَمِدَ، لام جازمه داریم ولی در گزینه‌های ۱ و ۲ لام از نوع ناصبه و در گزینه ۴ از نوع جازه است؛ چرا که بر سر یک اسم (مصدر) آمده است.

سؤال (۴۵) گزینه ۱

در این گزینه اسلوب شرط داریم، بنابراین افعال شرط و جواب شرط باید مجزوم باشند: يَسِعُ - يَنْتَلِ در سایر گزینه‌ها افعال معتلّ درست به کار رفته اند.

سؤال (۴۶) گزینه ۲

فعلی را می‌توان مجهول نمود که متعدی باشد؛ در این گزینه فعل " هَلَكَتْ " فعلی متعدی و ضمیر متصل نا مفعول آنست. افعال در سایر گزینه‌ها لازم اند و بنابراین مجهول نمی‌شوند.

سؤال (۴۷) گزینه ۲

در این گزینه کلمه‌ی " بَعْدَ " مفعول فیه و منصوب است.

سؤال (۴۸) گزینه ۴

صاحب حال در این گزینه " اَلْفَارِسُ " که اسمی ظاهر است، می‌باشد. در سایر گزینه‌ها، ضمیر متصل مرفوعی، صاحب حال است.

سؤال (۴۹) گزینه ۲

در این گزینه " اِخْتِفَاءٌ " مفعول مطلق تأکیدی است که بر وقوع فعل تأکید می‌کند؛ در سایر گزینه‌ها به ترتیب: غوصا - عَفْوًا - سَمَحًا مفعول مطلق نوعی هستند که بعد از خود صفت یا جمله‌ی وصفیه به همراه دارند.

سؤال (۵۰) گزینه ۱

در این گزینه مُتَقَدِّمِينَ خبر فعل ناقصه و عَمَلًا مفعول مطلق است و بنابراین تمییز وجود ندارد؛ در سایر گزینه‌ها به ترتیب: جَمَالًا - دِرَاسَةً و جِسْمًا - حُسْنًا نقش تمییز دارند.

نیما مروج